

S tebou při otevřeném okně

Mohlo by spadnout něco sněhu.
Nastavím dlaň, čára srdce promění se v řeku.

K síle, jíž disponuje voda:

Do ucha levého všeptává,
abych se nebál zjištění v pravém,
které je bránou k paměti miliard let.

Kde tolik už běsnilo živlů!
A mých otců. A jejich ztopořených mečů,
po nichž jsem vymřel tolikrát,
kolik oni sřali hlav, jim v cestě neuhnuvších.

K síle, jíž disponuje něha:

Až v rukách rozpustí sníh,
Frédéric Chopin načrtne úhozy
a já jimi zasáhnu obě tvé tváře.

Ubližuji, neschoulitelný v závějích
beztvaré lásky. Jak barbar připaluji chloupky,
které bych na jiných nahých ženách přehlížel.
A po mě potopa.

K síle, jíž disponuje dítě:

Mluv teď ty. Popiš, jak učíš ho plavat.